

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Karla Černína, Ph.D. ve věci

žalobce: **M. R.**

proti
žalovanému: **náměstek ministra vnitra pro státní službu**
sídlem Jindřišská 967/34, Praha

o žalobě proti sdělení náměstka ministra vnitra pro státní službu ze dne 18. 8. 2020, č. j. MV-119700-3/OSK-2020

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce požádal dne 10. 5. 2020 Radu Energetického regulačního úřadu o opravu zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí ze dne 15. 12. 2017, č. j. 09575-13/2016-ERU, a o náhradu škody vzniklé porušením práva na rovné zacházení. V žádosti uvedl, že předmětným rozhodnutím byl nesprávně zařazen do 12. platové třídy místo do třídy 13. Žalobce současně uplatnil nárok na náhradu škody z titulu porušení povinnosti Energetického regulačního úřadu zajistit žalobci rovné zacházení při odměňování na základě nesprávného zařazení do platové třídy.
2. Rada Energetického regulačního úřadu žádosti nevyhověla sdělením ze dne 1. 6. 2020, č. j. 04804-2/2020-ERU. Dospěla k závěru, že žalobce mohl proti rozhodnutí o zařazení do 12. platové třídy brojit opravným prostředkem – odvoláním. Jen tak mohl dosáhnout změny právních účinků rozhodnutí. Neshledala důvodnou žádost o opravu zřejmých nesprávností, námitku nesprávného zařazení do 12. platové třídy, ani žádost o náhradu škody. Odvolání žalobce proti předmětnému sdělení náměstek ministra vnitra pro státní službu nevyhověl v záhlaví uvedeným sdělením.

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl odmítnutí žaloby pro nepřípustnost, neboť napadené sdělení není rozhodnutím soudního řádu správního.
4. Soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti podané žaloby.
5. Jak správně uvedl žalovaný, proti rozhodnutí Rady energetického regulačního úřadu ze dne 15. 12. 2017, č. j. 09575-13/2016-ERU, kterým byl žalobce jmenován na služební místo představeného a současně zařazen do 12. platové třídy, mohl žalobce brojít odvoláním. Jelikož tak žalobce neučinil, nabylo rozhodnutí právní moci dne 3. 1. 2018 (viz doložka právní moci na vyznačená na předmětném rozhodnutí).
6. Ke změně obsahu rozhodnutí neslouží institut opravy zřejmých nesprávností podle § 70 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (srov. rozsudek ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009-541). Vyrozhodnutí o nevyhovění žalobcově žádosti o opravu zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí nemá hmotněprávní účinky, proto se nejedná o rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Žaloba proti němu je nepřípustná dle § 70 písm. a) s. ř. s.
7. Žalobce dále uplatnil nárok na náhradu škody z titulu porušení povinnosti Energetického regulačního úřadu zajistit rovné zacházení při odměňování na základě nesprávného zařazení do platové třídy.
8. Podle § 98 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě (dále jen „služební zákon“), *se na rovné zacházení a zákaz diskriminace ve služebním poměru použijí obdobně § 16 a § 17 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce; to platí i včetně odkazu na prostředky ochrany podle antidiskriminačního zákona.*
9. Podle § 10 odst. 1 zákona č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), platí: *„Dojde-li k porušení práv a povinností vyplývajících z práva na rovné zacházení nebo k diskriminaci, má ten, kdo byl tímto jednáním dotčen, právo se u soudu zejména domáhat, aby bylo upuštěno od diskriminace, aby byly odstraněny následky diskriminačního zásahu a aby mu bylo dáno přiměřené zadostiučinění.“*
10. Z uvedeného vyplývá, že nároků na náhradu nemajetkové újmy v penězích je třeba se domáhat žalobou podle § 10 antidiskriminačního zákona u civilního soudu (srov. Boučková, P., Havelková, B., Koldinská, K., Kühnová, E., Kühn, Z., Whelanová, M. *Antidiskriminační zákon. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016). K témuž závěru dospěl i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 9. 11. 2017, č. j. 10 Ads 316/2016-50. Uvedl, že *„[o]chrany před porušením zákazu diskriminace se lze domáhat u obecného soudu; konkrétně lze u soudu žádat, aby bylo upuštěno od diskriminace, aby byly odstraněny následky diskriminačního zásahu a aby bylo poškozenému dáno přiměřené zadostiučinění, případně i aby mu byla nemajetková újma nabrzena v penězích [§ 10 zákona č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací (antidiskriminační zákon)].“* Není tedy pravdou, jak tvrdí žalobce, že podáním jeho žádosti bylo dne 10. 5. 2020 zahájeno řízení o poskytnutí náhrady škody u Energetického regulačního úřadu.
11. Rozsudky uváděné žalobcem v žalobě jsou na věc nepřiléhavé. Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. 4. 2019, č. j. 21 Cdo 269/2018-84, se zabýval náhradou nákladů vynaložených služebním úřadem (zaměstnavatelem) na zvýšení nebo prohloubení kvalifikace. Rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 15. 8. 2018, č. j. 21 Cdo 2550/2018-320, a Městského soudu v Praze ze dne 26. 4. 2019, č. j. 8 Ad 8/2014- 100, se týkaly zákona č.

186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, resp. zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů; nevztahovaly se tedy ke služebnímu zákonu.

12. Ze shora uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že napadené „sdělení“ není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., které by bylo možné podrobit soudnímu přezkumu, neboť jím nebylo rozhodnuto o žalobcových veřejných subjektivních právech. Soud proto žalobu odmítl jako nepřipustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 70 písm. a) s. ř. s. (výrok I.).
13. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta (výrok II.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 22. prosince 2020

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu